תעלומת הגוייה האבודה

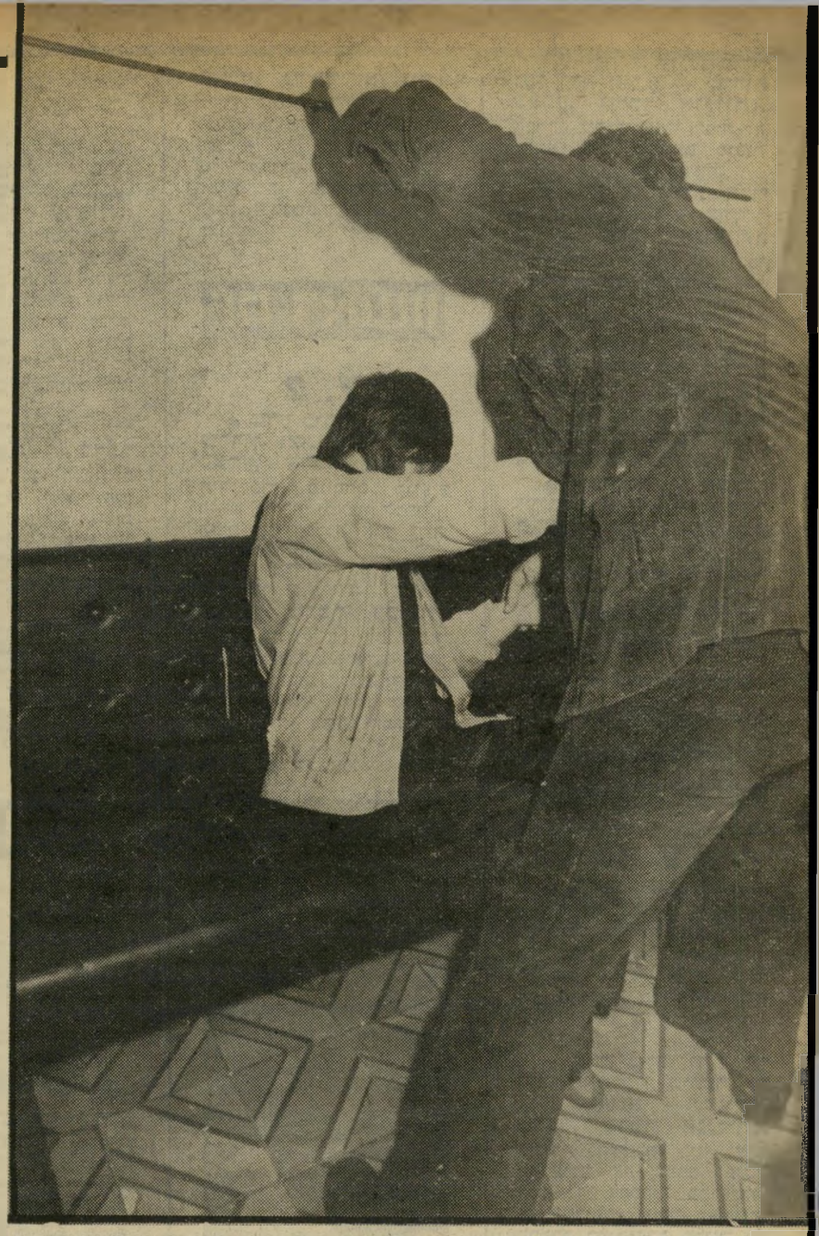

„רק על גופתי!"

„אם תגלי לנו היכן סמנתם את גוויית בעלך, נשתדל שתואשמי רק בהריגה, ולא ברצח," אמר החוקר הערמומי דרורי לעצירה המבוהלת. „אבל אנחנו לא רצחנו את בעלי! הוא היה חי ובריא בפעם האחרונה שראיתי אותו. אני בכלל לא מאמינה שהוא מת!" התייפחה שלומית.

נראה היה על פניו של דרורי כי סבלנותו פוקעת. בקול מאיים הוא אמר: „אור־קיי, את רוצה לשחק איתנו מישחקים — בבקשה. את יודעת שעצרנו גם את מאהבך, רוברט, ואם את לא תשתפי פעולה איתנו, נדאג שהוא ישתף. הוא בוודאי יטיל הכל עליך, ובסוף את תאכלי אותה!"

אנשי צוות־החקירה המיוחד לעניין רצח

משיח, בעלה של שלומית, התאספו כדי לדון בחומר שבידיהם. הם ידעו מפיהם של עדים אחדים כי שלומית ובעלה היו מסוכסכים מזה זמן רב, וכי רוברט ושלומית היו זוג נאהבים וכי גם בעלה ידע על כך. שלומית לא הסתירה זאת ממנו. היא אפילו ביקשה לאחרונה גט, כדי צעק משיח על אשתו שלומית כאשר ביקשה ממנו גט. הבעל הקנאי סירב לאפשר לה להינשא למאהבה. „גם את זה אפשר לסדר," ענתה לו שלומית, תשובה שעזרה להעמידה למישפט.

שתוכל להינשא למאהבה, אלא שבעלה סירב בכל התוקף.

שכנים שמעו אותו צועק עליה: „רק על גופתי המתה את תקבלי גט, אני לא אתן לך להתחתן עם המנוול הזה!" השכנים גם אמרו כי שמעו את תשובתה: „אם אתה רוצה גט על גופתך, אפשר לסדר גם את זה!"

משיח נעלם לפני שבועיים. הוא חזר כדרכו מהעבודה ופגש בבית

גופת עבריין חיפני שנרצח נמצאה בתוך קברה של אשה

המשטרה גילתה כי יצחק („איקא") טובול, שנעלם לפני כשלושה חודשים, נרצח — ונטמן יחד עם גופת אשה שנהרגה בתאונת־דרכים

הדוגמה

בחיפה התגלתה גופתו של נרצח בתוך קיברה הכרוי של נפטרת אחרת. לדברי המישטרה תוכנן הדבר מראש על־די הרוצחים כדי להעלים את הגוייה. לאחר מציאת הגופה הפך המישפט הזה למישפט רצח רגיל.

„לקנות את אשתך!"

הציע רוברט למשיח. זוג־הנאהבים ניסה להשפיע על הבעל בכל דרך כי יוותר על אשתו בדרכי־שלום, ויאפשר לה להתחתן עם המאהב, אך הבעל לא הסכים.

את אשתו ומאהבה. השניים ניסו לדבר על ליבו כי יתן לשלומית את הגט המיוחל. רוברט הציע כי יילכו יחד לבנק, והוא יתן לבעל את כל חסכונותיו. „אם אתה לא רוצה לתת אותה, אני מוכן לקנות אותה ממך!" שמעו השכנים הסקרנים את רוברט אומר למשיח.

דם על מיכנסיים

ה שלושה יצאו מהבית לכיוון הבנק ומאז נעלמו עיקבותיו של משיח. הוא לא בא יותר למקום עבודתו, ולא התקשר עם הוריו, שאיתם שמר בדרך־כלל על קשר קבוע. כל בגדיו וחפציו נשארו בביתו.

בחיפוש שערכה המישטרה בדירתו של רוברט מצאה זוג מיכנסיים מגואלות בדם. רוברט טען כי הסתבך בקטטה עם שני ביריונים, שפגעו בו בדרכו לביתו בשכונת־התיקוה ופצע אותם, וכך התלכלכו מיכנסיו, אך הוא לא ידע לזהותם.

המישטרה ניסתה לבדוק אם סוג־הדם מתאים לזה של משיח, אולם לא יכלה לעשות זאת, משום שמשיח נעלם. מתיקו הצבאי נודע לה, אמנם, כי סוג־דמו הוא איי־בי, אבל סוג־דם זה אינו נדיר, והוא מתאים לחלק ניכר של האוכלוסיה.

בדיקות מפורטות ומדוייקות יותר אפשר לעשות רק אם יש במעבדה דגימות של שני סוגי־הדם שאותם רצתה המישטרה להשוות.

ראש הצח"ם (צוות החקירה המיוחד), הקצין זלמן דרורי, סיכם שוב את הראיות: „מצאנו את הדם על המיכנסיים, שמענו על האיומים של שלומית, ויודעים שמשיח נעלם.

„אין זה רגיל שהוא אינו מתקשר עם הוריו זמן ממושך כזה. אילו היה חי, היה בוודאי מתקשר איתם. הם סיפרו

„יש לנו תיק!"

ר אש צוות־החקירה לא הירפה מחשודיו. הוא הלך להתייעץ עם